ב ס ״ ד

בהיכלו

פרשת **וירא** תשפ״ז

גליון מס׳ 229

מיסודו של
מרן מוהרא״ש זי״ע

בנשיאות מו״ר
הרה״צ ר׳
יצחק שמואל
אהרן לעזער
שליט״א

// תִּתְרוֹמֵם!

// ״וְהָאֱלֹקִים נִסָּה״

לִפְעָמִים לֹא קַל לְהַגִּיעַ לִשְׂמְחָה וְהִתְחַדְּשׁוּת, הַמֹּחַ בְּקִטְנוּת כָּזוֹ מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּחַיָּיו, הוּא חוֹשֵׁב רַק מֵעַצְמוֹ, וְנִדְמֶה לוֹ שֶׁהוּא כָּל כָּךְ שָׁקוּעַ בְּמִדּוֹתָיו וְתַאֲוֹתָיו הָרָעוֹת, וְאֵינוֹ יָכוֹל לָבוֹא לִידֵי הִתְחַדְּשׁוּת, מִדַּת הַדִּין נֶאֱחֶזֶת בּוֹ, וְסוֹבֵל צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַבִּים מִכָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו בַּחַיִּים.

רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ מְגַלֶּה לָנוּ יְסוֹד גָּדוֹל בְּכָל עִנְיְנֵי הַחַיִּים (לִקּוּטֵי מוֹהֲר״ן חֵלֶק א׳ תּוֹרָה ע״ו) מִפָּסוּק בְּפָרָשַׁתֵּנוּ, פָּרָשַׁת הָעֲקֵדָה -

״לְנַסּוֹת וּלְהָרִים אֶת בְּחִינַת הַמֹּחִין דְּקַטְנוּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת אֱלֹקִים, זֶה זוֹכִין עַל יְדֵי בְּחִינַת אַבְרָהָם״. ״וְהָאֱלֹקִים נִסָּה״ - רוֹצֶה לְהָרִים אֶת עַצְמְךָ מִמּוֹחִין דְּקַטְנוּת בְּחִינַת אֱלֹקִים? הַתְּשׁוּבָה הִיא ״אֶת אַבְרָהָם״! לֵךְ בְּדַרְכּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ!

רוֹצֶה לְהָרִים אֶת עַצְמְךָ מִמּוֹחִין דְּקַטְנוּת בְּחִינַת אֱלֹקִים? הַתְּשׁוּבָה הִיא ״אֶת אַבְרָהָם״! לֵךְ בְּדַרְכּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ!

הַכֹּחַ שֶׁל צְדָקָה וָחֶסֶד כָּל כָּךְ גָּדוֹל שֶׁיָּכוֹל לְשַׁנּוֹת לְגַמְרֵי אֶת טֶבַע הָאָדָם, לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִלִּהְיוֹת שָׁקוּעַ בְּעַצְמוֹ וּמֵרִים אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי קַטְנוּנִיּוֹת וּמְבַטֵּל וּמַמְתִּיק מֵעָלָיו אֶת כָּל הַדִּינִים, לַחְשֹׁב מִיְּהוּדִי אֶחָד, לִרְאוֹת תָּמִיד אֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַחֲיוֹת אֶת הַזּוּלַת, לְאַט לְאַט הַמֹּחַ מַפְסִיק לַחְשֹׁב רַק מֵעַצְמוֹ, מְקַבְּלִים סִפּוּק וְשִׂמְחָה עֲצוּמָה בַּחַיִּים.

כָּךְ יוֹצְאִים מִקַּטְנוּת הַמּוֹחִין וְרוֹאִים לִפְנֵי הָעֵינַיִם עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרֵי, מָלֵא אוֹר זִיו וְחַיּוּת, וְזֶה רַק מַמְשִׁיךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר רַחֲמִים וַחֲסָדִים גְּמוּרִים.

// לַעֲשׂוֹת אִתְּךָ בְּעַצְמְךָ חֶסֶד

לֹא רַק הַזְּכוּת הָעֲצוּמָה שֶׁל חֶסֶד תִּפֹּל בְּחֶלְקֵנוּ, תּוֹךְ כְּדֵי שֶׁאָדָם עָסוּק בְּלָתֵת מֵעַצְמוֹ הוּא יִזְכֶּה לְהַתְחִיל לְהַכִּיר אֶת הַחֲסָדִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה אִתּוֹ בְּכָל עֵת.

כַּמָּה חֲשׁוּבָה הִיא מְצוַת בִּקּוּר חוֹלִים, מִלְּבַד הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה שֶׁאֶפְשָׁר כָּכָה מַמָּשׁ לְהַחֲיוֹת אֶת הַחוֹלֶה מַמָּשׁ, אַתָּה גַּם תִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת אִתְּךָ בְּעַצְמְךָ חֶסֶד נִפְלָא -

כְּשֶׁרַק תֵּצֵא מֵהַחוֹלֶה תִּפְתַּח אֶת פִּיךָ בְּהַלֵּל וְתוֹדָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, רַק לְפָנֶיךָ שֶׁנִּכְנָסְתָּ יָכְלוּ לִהְיוֹת לְךָ כָּל מִינֵי קְשָׁיוֹת וּטְעָנוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ רַחֲמָנָא לִצְלָן, וַעֲכְשָׁו כָּל כָּךְ תַּכִּיר טוֹבָה עַל כָּל הַחֲסָדִים הָעֲצוּמִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עִמְּךָ שֶׁבָּרוּךְ ה׳ אֵינְךָ מֻרְתָּק לְמִטָּה.

זוֹ נִקְרֵאת הַמְתָּקַת הַדִּינִים וְהִתְחַדְּשׁוּת הַמּוֹחִין, וְעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁכִים עָלֶיךָ עוֹד חֲסָדִים וְרַחֲמִים רַבִּים, הַחַיִּים נֶהְפָּכִים לִמְתוּקִים.

וְאָכֵן ״וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת״ (מִשְׁלֵי י׳, ב) - גַּם יֵאוּשׁ הוּא מָוֶת מַמָּשׁ, לִפְעָמִים אֶפְשָׁר לִפֹּל לְכָזֶה קַטְנוּת הַמּוֹחִין שֶׁחוֹשֵׁב שֶׁהוּא כְּבָר לֹא שַׁיָּךְ לְכָל הַסִּפּוּר הַזֶּה שֶׁל חַיִּים טוֹבִים, הַכֹּל נִרְאֶה אֲבוּד כְּבָר ה׳ יִשְׁמֹר, אֲבָל עַל יְדֵי שֶׁתָּקוּם וְתִזְדָּרֵז בַּעֲשִׂיַּת צְדָקָה וָחֶסֶד, תַּחְשֹׁב עַל הָאַחֵר, זוֹכִים לְקַבֵּל חִיּוּת חֲדָשָׁה, הוֹפְכִים לְאָדָם אַחֵר לְגַמְרֵי וְרוֹאִים עוֹלָם חָדָשׁ מוּל הָעֵינַיִם.

(עַל פִּי תּוֹךְ הַנַּחַל וַיֵּרָא תשע״ד)

אֲנִי מְצִיעַ זֹאת בִּשְׁבִילִי!

נַחֲלַת

הֶחָסִיד רַבִּי מִיכְלִ״ע - נֶכֶד רַבִּי נָתָן זי״ע הָיָה יָדוּעַ בְּגֹדֶל זְהִירוּתוֹ בְּמִצְוַת הַכְנָסַת אוֹרְחִים, הָיָה לוֹ אָרוֹן מְיֻחָד עִם מַצָּעִים וְכָרִיּוֹת מְשֻׁבָּחִים בָּהֶם הִשְׁתַּמֵּשׁ אַךְ וְרַק בִּשְׁבִיל אוֹרְחִים, כְּשֶׁהָיָה בָּא אוֹרֵחַ, הָיָה בְּעַצְמוֹ טוֹרֵחַ לְהָכִין לוֹ אֶת הַמִּטָּה, אַף כְּשֶׁהִזְדַּקֵּן וְהַדָּבָר נַעֲשָׂה קָשֶׁה עָלָיו.

פַּעַם אַחַת, כְּשֶׁהָיָה חָלָשׁ מְאֹד, רָצוּ בָּנָיו לַעֲזֹר לוֹ וּלְהַצִּיעַ בִּמְקוֹמוֹ אֶת הַמִּטָּה לָאוֹרֵחַ, עָנָה וְאָמַר: ״אֲנִי מַצִּיעַ אֶת הַמִּטָּה בִּשְׁבִילִי!״ כְּאוֹמֵר - שֶׁמִּצְוָה זוֹ תִּלָּוֶה אוֹתוֹ לָעַד.

דַּרְכּוֹ הָיְתָה לֶאֱפוֹת לְחָמִים גְּדוֹלִים מְאֹד, כָּךְ כְּשֶׁהָיָה אָדָם נִצְרָךְ סוֹעֵד עַל שֻׁלְחָנוֹ - לֹא הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ לָקַחַת פְּרוּסָה נְדִיבָה, בְּכַכַּר לֶחֶם גְּדוֹלָה כָּזוֹ, לֹא הִרְגִּישׁוּ כַּמָּה לָקַח...

רַבֵּנוּ זַ״ל אָמַר שֶׁהַכְנָסַת אוֹרְחִים מִסְגָּל לְבָנִים, וְהָיוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְדַיְּקִים, שֶׁלֹּא יָדוּעַ אִם רַבֵּנוּ אָמַר שֶׁהוּא מִסְגָּל לְהוֹלִיד בָּנִים אוֹ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ נַחַת מִבָּנִים, וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהַכְנָסַת אוֹרְחִים מְזַכָּה לִשְׁנֵיהֶם, הֵן שֶׁיִּהְיוּ לוֹ בָּנִים וְהֵן שֶׁיִּהְיֶה לוֹ נַחַת מֵהֶם.

(אֲשֶׁר בַּנַּחַל מִכְתָּב ג אֱלָפִים תק״מ)

דִּבּוּר אֶחָד

עִם תְּפִלָּה אִפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אֶת הַטֶּבַע (לִקּוּטֵי מוֹהֲר״ן א, ז) **אֲפִלּוּ דְּבָרִים שֶׁנִּרְאִים לְאָדָם מִמֵּשׁ הִפּוּךְ הַטֶּבַע שֶׁלּוֹ, וּכְאִלּוּ הָאוֹיֵב הֵיצֵר הָרַע מְכָרְחוֹ לְנַצַּח אוֹתוֹ בָּהֶם, אֲבָל אָדָם שֶׁלֹּא יִתְיָאֵשׁ אֶלָּא יִתְעַקֵּשׁ לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה שׁוּב וְשׁוּב, הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְיִרְאֶה נִסִּים וְשִׁנּוּי הַטֶּבַע מִמֶּנּוּ!**

(שְׁעוּר לֵיל שִׁשִּׁי פָּרָשַׁת לֶךְ לְךָ תשפ״ה)

ממכתבי מו"ר
הרה"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

אָדָם שֶׁמּוּכָן לְהַקְרִיב בִּשְׁבִיל הַזּוּלָת מְקַבֵּל כּוֹחוֹת עֲצוּמִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יוֹם ו עֶרֶב שַׁבָּת קֹדֶשׁ פָּרָשַׁת וַיֵּרָא י"ז מַרְחֶשְׁוָן הַתשפ"ג

הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה יַגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בִּיבְנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֶב, עִיר הַשִּׂמְחָה, וְדִי בְּכָל אֵתַר וַאֵתַר, הוי"ה עֲלֵיהֶם יַשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשַּׁבָּת קוֹרְאִין פָּרָשַׁת וַיֵּרָא, וְהִיא פָּרָשָׁה שֶׁל צְדָקָה וָחֶסֶד הָחֵל עִם מִצְוַת בִּקּוּר חוֹלִים וּמִצְוַת הַכְנָסַת אוֹרְחִים וְאַחַר כָּךְ תְּפִלָּה עַל אֲחֵרִים, אֲפִלּוּ עַל רְשָׁעִים, שֶׁיִּזְכּוּ לַחֲזֹר בִּתְשׁוּבָה, שֶׁעַל יְדֵי כָּל זֶה אָדָם זוֹכֶה לְהַגִּיעַ אֶל וַיֵּרָא אֵלָיו ה', שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְגַּלֶּה אֵלָיו.

כִּי בָּרֹגַע שֶׁאָדָם מוּכָן לְהַקְרִיב עַצְמוֹ בִּשְׁבִיל הַזּוּלַת, וְהוּא תָּמִיד דּוֹאֵג עַל אֲחֵרִים וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם שֶׁיִּזְכּוּ לַחֲזֹר בִּתְשׁוּבָה, וְגַם מוּכָן לִגְמֹל חֶסֶד עִם כֻּלָּם, כְּגוֹן לְבַקֵּר חוֹלִים וְלַעֲזֹר לְאֻמְלָלִים, וְגַם מַכְנִיס אוֹרְחִים לְבֵיתוֹ וּמְנַסֶּה לְקָרֵב אוֹתָם תַּחַת כַּנְפֵי הַשְׁכִינָה וּלְלַמֵּד אוֹתָם אֱמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, מִיָּד מִתְגַּלֶּה אֵלָיו הַשְׁכִינָה וּמְקַבֵּל כּוֹחוֹת עֲצוּמִים לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהֵאִיר וְשִׁעֵר בְּדַעְתּוֹ, כִּי כְּשֶׁרוֹאִים מִן הַשָּׁמַיִם עֹצֶם תִּשׁוּקָתוֹ וְחֶפְצוֹ שֶׁל אָדָם לְזַכּוֹת אֶת אֲחֵרִים וְלִגְמֹל עִמָּהֶם חֶסֶד, מִיָּד נִפְתָּחִים לְפָנָיו שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם וּמְקַבֵּל כּוֹחוֹת בִּלְתִּי מֻגְבָּלִים לְזַכּוֹת אֶת אֲחֵרִים, וּכְמוֹ אָבִינוּ אַבְרָהָם שֶׁהָיָה שָׂרוּי בְּצַעַר וְיִסּוּרִים, אֲבָל הַצַּעַר הַגָּדוֹל שֶׁלּוֹ הָיָה שֶׁאֵין לוֹ אוֹרְחִים לְהַכְנִיס בְּבֵיתוֹ וּלְקָרֵב אוֹתָם אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּמִיָּד שָׂשָׂשׂ עַל פֶּתַח הָאֹהֶל וְחָכָה וְצִפָּה לְאוֹרְחִים, הוֹרִידוּ לוֹ מַלְאֲכֵי מַעְלָה בְּדִמּוּת אֲנָשִׁים כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתוֹ, וְקָם בְּזְרִיזוּת וּבְחֵשֶׁק גָּדוֹל, וְלֹא הָיָה נִכָּר אֲצִלּוֹ שׁוּם חֲלִישׁוּת וְתַשּׁוּת כֹּחַ כְּלָל, וְזֶה לְלַמֵּד אוֹתָנוּ לְדוֹרוֹת כַּמָּה צְרִיכִים לְהַקְרִיב בִּשְׁבִיל הַזּוּלַת, וְכַמָּה סִיָּעְתָּא דִּשְׁמַיָּא מְקַבְּלִים כְּשֶׁאָדָם אֵין מִסְתַּפֵּק עַל עַצְמוֹ רַק כָּל כְּסוּפוֹ וּרְצוֹנוֹ לְזַכּוֹת אֶת אֲחֵרִים.

[...]

יצחק מאיר מורגנשטרן זצ"ל

שו"ת בן ברסלב

מאת מוהרא"ש זי"ע

אֲנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, אַךְ זֶה קָשֶׁה לִי מְאוֹד

שָׁלוֹם לִכְבוֹד הָרַב.

יֵשׁ לִי רָצוֹן עַז לְהִתְבּוֹדֵד וּלְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מָה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה חָשׁוּב וְשֶׁזֶּה מְחַזֵּק אֶת הָאֱמוּנָה וְהַבִּטָּחוֹן בְּהַשֵּׁם, אַךְ לְמַעֲשֶׂה קָשֶׁה לִי לְהִתְבּוֹדֵד אֲפִלּוּ חֲמֵשׁ דַּקּוֹת. אֶנָּא חַזֵּק אוֹתִי בַּנּוֹשֵׂא.

תשובה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג לְסִדְרָא וַיֵּצֵא ב כִּסְלֵו הַתשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נ"י

לְנָכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"א), שֶׁבְּרִית וֶאֱמוּנָה תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָת לוֹ", כִּי מִי שֶׁפָּגוּם בַּבְּרִית עַל יְדֵי זֶה אֱמוּנָתוֹ פְּגוּמָה לְגַמְרֵי, עַד שֶׁיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁכָּל כָּךְ פָּגְמוּ בַּבְּרִית שֶׁקָּשֶׁה לָהֶם מְאֹד מְאֹד כָּל הָעִנְיָן שֶׁל הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ עַל זֶה בְּעַצְמוֹ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! נֶאֱבָדָה מִמֶּנִּי הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה עַל יְדֵי שֶׁפָּגַמְתִּי בִּבְרִית עַד שֶׁנִּתְבַּלְבְּלָה דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְקָשֶׁה וְכָבֵד לִי לְהַכְנִיס בְּמֹחַ מַחְשַׁבְתִּי אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוּתְךָ, וְעַל יְדֵי זֶה עוֹלִים לִי קְשָׁיוֹת וּסְפֵקוֹת בֶּאֱמוּנָה, וְנִתְעַקֵּם לִבִּי וְקָשֶׁה לִי לְדַבֵּר עִמְּךָ יִתְבָּרַךְ. חוּס וַחֲמֹל עָלַי וְזַכֵּנִי לֶאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכֶת - שֶׁאֶזְכֶּה לְהַאֲמִין אֲשֶׁר אֵין בִּלְעָדֶיךָ יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וְהַכֹּל לַכֹּל זֶה אֱלוֹקוּתְךָ, וְאֶסְתַּכֵּל וְאֶתְבּוֹנֵן עַל עַצְמִי אֵיךְ שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ וְאֵיךְ שֶׁאֲנִי מִתְנוֹעֵעַ וְאֵיךְ שֶׁאֲנִי נוֹשֵׁם, שֶׁיִּתְבָּרֵר לְפָנַי עֵינַי שֶׁהַכֹּל הוּא מִמְּךָ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִפָּתַח לִבִּי וְדַעְתִּי שֶׁאֶזְכֶּה לְדַבֵּר עִמְּךָ פָּנִים אֶל פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּל כָּךְ נָפַלְתִּי בְּנַקְבָּא דִּתְהוֹמָא רַבָּה בְּפֶגַם הַבְּרִית, שֶׁטִּמְטַמְתִּי אֶת דַּעְתִּי וְאֶת מֹחִי עַל יְדֵי שֶׁפָּגַמְתִּי בַּבְּרִית, וְלִכְלַכְתִּי אֶת עֵינַי בְּהִסְתַּכְּלוּיוֹת מְגֻנּוֹת, עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֲנִי מְבֹהָל וּמְבֻלְבָּל לְגַמְרֵי, וְקָשֶׁה לִי לְהוֹצִיא אֲפִלּוּ דִּבּוּר אֶחָד לְדַבֵּר עִמְּךָ, אָנָּא חוּס וְרַחֵם עָלַי שֶׁאֶזְכֶּה לֶאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכֶת עַד שֶׁיִּפָּתַח פִּי לְדַבֵּר עִמְּךָ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֶזְכֶּה לְהִכָּלֵל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סֶלָה.

רַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ב):

בֶּאֱמֶת אִם הָיָה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שָׁלֵם שֶׁמְּלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ (יְשַׁעְיָה ו'), וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשָׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה, וַדַּאי הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהֲבוּת גָּדוֹל, וְהָיָה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכַוֵּן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבְיל שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שָׁלֵם, בִּשְׁבִיל זֶה אֵינוֹ מִתְלַהֵב כָּל כָּךְ, וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל כָּךְ. וְכָל אֶחָד לְפִי מִעוּט שִׂכְלוֹ וִידִיעָתוֹ, כֵּן הִתְלַהֲבוּתוֹ וְדִקְדּוּקוֹ. וַהֲיִדִיעָה

צַדִּיק בְּפַעֲלָךְ

הִיא מֵהַיֵּצֶר הַטּוֹב שֶׁבַּלֵּב, וְהַסְתָּרַת הַיְדִיעָה הִיא מֵהַיֵּצֶר הָרַע שֶׁבַּלֵּב. וְהַסְתָּרַת הַיְדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִּיקוֹרְסוּת וְקִשְׁיוֹת, שֶׁהַיֵּצֶר הָרַע מַקְשֶׁה אֶת לִבּוֹ לִפֹּל בְּרָעָה; וְלָכֵן הָעֵצָה לִלְמֹד הַרְבֵּה הֲלָכוֹת שֶׁזֶּה מְפַשֵּׁט אֶת הָעִקְמוּמִיּוּת שֶׁבְּלִבּוֹ, עַיֵּן שָׁם.

רוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁבֶּן אָדָם יָכוֹל לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ עַל דָּא וְעַל הָא דְּבָרִים בְּטֵלִים וּמְבֻטָּלִים, כָּל מִינֵי שְׂטוּיוֹת אֲפִלּוּ כַּמָּה שָׁעוֹת, וּכְשֶׁבָּא לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֲפִלּוּ דִּבּוּר אֶחָד אֵינוֹ יוֹצֵא מִפִּיו, וְלָכֵן אַשְׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְדַבֵּר אֲפִלּוּ דִּבּוּר אֶחָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶּה מְאֹד מְאֹד יָקָר, כִּי סוֹף כָּל סוֹף לֹא נִשְׁאַר מֵהָאָדָם רַק הַדִּבּוּרִים שֶׁמְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דִּבּוּר וְדִבּוּר עוֹשֶׂה רֹשֶׁם לְמַעְלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם, וְאִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מָה זֶה לְדַבֵּר אֲפִלּוּ דִּבּוּר אֶחָד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, הָיָה חוֹזֵר עַל הַדִּבּוּר הַזֶּה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ זַ"ל (לִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קי"ב) שֶׁהַדִּבּוּר צָרִיךְ לִהְיוֹת דִּבּוּר אֱמֶת לְפִי מַדְרֵגָתוֹ, כְּגוֹן "הַשֵּׁם הוֹשִׁיעָה" הֵינוּ שֶׁאָדָם מְבַקֵּשׁ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תּוֹשִׁיעַ אוֹתִי וְכוּ', תּוֹצִיא אוֹתִי מֵהַחֹשֶׁךְ שֶׁנָּפַלְתִּי אֵלָיו וְכוּ' וּתְשַׁמַּח אֶת נַפְשִׁי הָאֻמְלָלָה וְכוּ', וְאֶת זֶה הוּא צָרִיךְ לְהַגִּיד עִם אֱמֶת לַאֲמִתָּהּ כְּפִי בְּחִינָתוֹ, אָז הַדִּבּוּר יָאִיר לוֹ לָצֵאת מֵהַחֹשֶׁךְ שֶׁנָּפַל לְשָׁם, וְאָז יִהְיוּ לוֹ הַרְבֵּה דִּבּוּרִים לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְתֹאמַיְן לִי שֶׁאֶת הַדִּבּוּרִים הָאֵלּוּ אַתָּה יָכוֹל לְדַבֵּר, אֶלָּא אַתָּה לֹא רוֹצֶה וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע: אֵין דָּבָר כָּזֶה "אֲנִי לֹא יָכוֹל", תַּגִּיד "אֲנִי לֹא רוֹצֶה", תִּרְצֶה וְתוּכַל!, כִּי כָּל אֶחָד נִמְצָא בַּבֵּית וּבִלְבּוּלוֹ שֶׁלּוֹ, וְלָכֵן צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! תּוֹצִיא אוֹתִי מֵהַלִּבְלוּבִ שֶׁבּוֹ נָפַלְתִּי וְנִתְלַכְלַכְתִּי, וְאָזְכֶּה לְהַכִּירְךָ וּלְהַרְגִּישׁ אֶת אֱמִתַּת מְצִיאוּתְךָ, צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר כַּמָּה דִּבּוּרִים, וּלְאַט לְאַט יוּכַל לְדַבֵּר הַרְבֵּה דִּבּוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אַשְׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מַטֶּה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף לֹא יִשָּׁאֲרוּ לוֹ רַק אֵלּוּ הַדִּבּוּרִים שֶׁמְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א

בְּרָהָם אָבִינוּ בָּאֶמְצַע לְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהִנֵּה מַגִּיעִים שְׁלוֹשָׁה אֲנָשִׁים, עֲרָבִים סַפָּנִים, לֹא נִרְאִים חֲשׁוּבִים בְּמִיָּחָד, וְהִנֵּה אַבְרָהָם אָבִינוּ אוֹמֵר לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: "אַל נָא תַּעֲבֹר מֵעַל עַבְדֶּךָ - אֲנִי צָרִיךְ לְלֶכֶת, כְּבָר חוֹזֵר"...

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים לְמֵדִים מִזֶּה: 'גְּדוֹלָה הַכְנָסַת אוֹרְחִים יוֹתֵר מֵהַקְבָּלַת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה';

לְכְאוֹרָה מִי שֶׁבְּאֶמְצַע עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שׁוּם דָּבָר לֹא אָמוּר לְהַפְרִיעַ לוֹ לֹא אֲנָשִׁים, לֹא אוֹרְחִים, שׁוּם דָּבָר! "אֲנִי בְּאֶמְצַע לְדַבֵּר לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אַל תְּבַלְבֵּל אוֹתִי עַכְשָׁו, אַחַר כָּךְ אֶתְפַּנֶּה לָזֶה"...

אוֹמְרִים בְּשֵׁם הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יוֹאֵל מִסַּאטְמָאר זי"ע - כְּשֶׁעָנִי בָּא אֵלֶיךָ וּמְבַקֵּשׁ צְדָקָה, הֵרֵי זוֹ מִצְוָה עֲשֵׂה לָתֵת לוֹ צְדָקָה - "פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ", וּמַדּוּעַ לֹא מְבָרְכִים "עַל מִצְוַת צְדָקָה"?

הָרַבֵּה תֵּרוּצִים נֶאֱמְרוּ בָּזֶה בְּדִבְרֵי הַפּוֹסְקִים, וְהִנֵּה, רַבִּי יוֹאֵל זי"ע הָיָה "עֲמוּד שֶׁל צְדָקָה וָחֶסֶד", וְהוּא תֵּרֵץ וְאָמַר: כִּי אִם יִצְטָרֵךְ לְבָרֵךְ בְּרָכָה, יָבוֹא אֵלָיו עָנִי וְהוּא יְחַפֵּשׂ גַּארְטֶל וְיֵלֵךְ לִטֹּל יָדַיִם... הֵרֵי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּרָכָה... וְאַחַר שֶׁיַּעֲשֶׂה אֶת כָּל הַהֲכָנָה שֶׁלּוֹ, הוּא יַגִּיד אֶת הַבְּרָכָה בְּהִתְלַהֲבוּת גְּדוֹלָה - וּבִינָתַיִם, ה' יִשְׁמֹר, הֶעָנִי הַזֶּה כְּבָר הִתְעַלֵּף מֵרֹב רָעָב... בָּא אֵלֶיךָ עָנִי? אֵין בְּרָכָה! תֵּן לוֹ מִיָּד! אַל תִּתְעַכֵּב בִּכְלָל! תַּקִּים מִצְוַת צְדָקָה תָּכֶף וּמִיָּד!

אוֹתוֹ דָּבָר לְעִנְיָנֵנוּ: אָדָם נִמְצָא בְּאֶמְצַע הִתְבּוֹדְדוּת, וּפִתְאוֹם הִגִּיעַ מִישֶׁהוּ, הוּא רוֹאֶה שֶׁצְּרִיכִים לְקָרֵב מִישֶׁהוּ... אָז אַבְרָהָם אָבִינוּ אוֹמֵר לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא 'רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּחֲכֶה עַד שֶׁאֶחְזֹר...

וְלִכְאוֹרָה הֵיאַךְ יָכוֹל דָּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִלְּדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ יִתָּכֵן לְהַפְסִיק?!...

אֲבָל הַתֵּרוּץ הוּא פָּשׁוּט: יֵשׁ דָּבָר אֶחָד יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה - לְגַלּוֹת לְעוֹד יְהוּדִי אֵיךְ לִהְיוֹת דָּבוּק בְּהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא! אָמְנָם אַתָּה דָּבוּק בְּהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא - בְּסֵדֶר, אַתָּה צַדִּיק גָּדוֹל... אֲבָל מַה עִם הַשֵּׁנִי?!... יֵשׁ אִמְרָה מִצַּדִּיקִים, שֶׁאָדָם שֶׁהוּא בֶּאֱמֶת צַדִּיק, אֲבָל הוּא 'צַדִּיק לְעַצְמוֹ', וְלֹא דּוֹאֵג בִּשְׁבִיל אֲחֵרִים, אָז הוּא נִקְרָא "צַדִּיק בְּפַעֲלָךְ"... (הַמִּלָּה 'פַּעֲלָךְ' מְקֹרֶת לָנוּ מִמַּעֲשֶׂה מֵחֻכָּם וְתָם, שָׁם מְזַכֵּר כַּמָּה פְּעָמִים אֶת הַ'פַּעֲלָךְ' שֶׁל הַתָּם, וְכָךְ הָיוּ מְכַנִּים אֶת 'מְעִיל הַפַּרְוָה' שֶׁהָיָה לַצַּדִּיקִים - עִם פַּרְוָה גְּדוֹלָה וְכוּ', וְעַל זֶה הָיוּ אוֹמְרִים שֶׁהוּא אָמְנָם צַדִּיק גָּדוֹל - אֲבָל "צַדִּיק בְּפַעֲלָךְ"...) לוֹ חַם מְאֹד, יֵשׁ לוֹ פַּרְוָה מְחֻמָּמֶת הֵיטֵב, וַאֲפִלּוּ בְּאֶמְצַע הַחֹרֶף - תָּמִיד חַם לוֹ... מַה הוֹלֵךְ בַּחוּץ עִם אֲחֵרִים? הֲרֵי אֵין לוֹ שׁוּם דָּבָר... אוּלַי מְעִיל דַּק... אֲבָל הוּא דּוֹאֵג לְעַצְמוֹ... צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים זָרְקוּ אֶת הַפַּעֲלָךְ מֵעֲלֵיהֶם! הוֹלְכִים לַעֲזֹר לִיהוּדִי אַחֵר, מְגַלִּים לְעוֹד יְהוּדִי אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ!

(מִתּוֹךְ שִׂיחָה בְּיוֹם ד' פָּרָשַׁת וַיֵּרָא תשפ"ה)

הַנֶּסַח הַמְיֻחָד

ר' יְקוּתִיאֵל, אִישׁ יָרֵא אֱלוֹקִים וְנוֹדַע בְּצִדְקוּתוֹ, הָיָה הַבַּעַל תְּפִלָּה בִּימֵי רַבִּי נָתָן. בָּאֵי הַקִּלּוּיְז הַקָּדוֹשׁ שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב בְּאוּמַן הָיוּ זוֹכִים לְתַעֲנוּג רוּחָנִי לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹלוֹ הַמִּתְנַגֵּן וּמְכַבֵּד אֶת ה' מִגְּרוֹנוֹ.

בַּעַל תְּפִלָּה נִפְלָא הָיָה, הַמּוֹלִים כְּאֵלּוּ קִבְּלוּ פֵּרוּשׁ מָתוֹק מֵעַצְמָם רַק כְּשֶׁיֵּצְאוּ מִקּוֹל נְגִינָתוֹ הָעֲרֵבָה שֶׁל רַבִּי יְקוּתִיאֵל, וּמִתִּיקוּת הַנֹּסַח הַזֶּה נִשְׁאַר אֵצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדוֹרוֹת.

לֹא בִּכְדֵי שָׁבָה נֻסַּח זֶה אֶת לִבָּבוֹת הַשּׁוֹמְעִים -

רַבִּי יְקוּתִיאֵל הָיָה בְּנוֹ שֶׁל ר' גֵּרְשׁוֹן שֶׁהָיָה מִתַּלְמִידָיו שֶׁל רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ וּבֶן בִּתּוֹ שֶׁל הַמַּגִּיד הַקָּדוֹשׁ מִטֶּרָהוִיצָא זי"ע, הוּא הָיָה עוֹבֵד הַשֵּׁם נִפְלָא מְאֹד, רַבֵּנוּ זַ"ל אֲהֵבוֹ אַהֲבָה עֲצוּמָה וְקֵרְבוֹ בְּתַכְלִית הַהִתְקָרְבוּת.

וְסִפְּרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבָרִים כַּהֲוָיָתָן -

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל אַחַת הַשָּׁנִים, פָּנָה רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ אֶל אֶחָד מִתַּלְמִידָיו בְּשֵׁם רַבִּי אוּרִי, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הָעֲמוּד.

רַבִּי אוּרִי לֹא הָיָה בַּעַל תְּפִלָּה כְּלָל וְכְלָל, אַךְ רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ אוֹמֵר - עוֹשִׂים! בְּרֹב אֵימָה וָפַחַד לֹא שָׁאַל שְׁאֵלוֹת וְנִגַּשׁ אֶל הָעֲמוּד.

כְּשֶׁאַךְ פָּתַח בִּתְפִלָּה הִתְחִיל לִבְכּוֹת. אֶת כָּל הַתְּפִלּוֹת הִתְפַּלֵּל בְּקוֹל בּוֹכִים בִּבְכִיּוֹת עֲצוּמוֹת מֵרֹב אֵימַת הַצִּבּוּר שֶׁהָיְתָה לוֹ. וָפֶלֶא הָיָה שֶׁמִּקּוֹלוֹ יָצָא נֹסַח נִפְלָא מְאֹד...

כְּשֶׁסִּיֵּם תְּפִלָּתוֹ נֶעֱנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ: "אֵיי אִיז דָּאס גֶעווען אַ דַאוונענען - אִיזוֹ תְּפִלָּה הָיְתָה זֹאת!" וְהִפְלִיג לְשַׁבֵּחַ אֶת הַנֹּסַח הַזֶּה, נֹסַח שֶׁבָּקַע מִלֵּב שָׁבוּר וַאֲמִתִּי.

רַבִּי יְקוּתִיאֵל קִבֵּל אֶת הַנֹּסַח הַזֶּה מֵאָבִיו, וְכָכָה הִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הָעֲמוּד בְּדוֹרוֹ, עַד שֶׁנִּשְׁתַּמֵּר נֻסַּח מְיֻחָד זֶה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

(אֹשֶׁר בַּנַּחַל מִכְתָּב ז' אֱלֻלִים קפ"ח)

לֹא צָרִיךְ לִהְיוֹת בַּעַל מְנַגֵּן מְיֻחָד, אוֹ לְחַפֵּשׂ אֶת הַמִּלִּים הַמְּדֻיָּקוֹת וְהַיָּפוֹת בְּיוֹתֵר לְשׂוֹחֵחַ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל אֶחָד, בְּדִיּוּק כְּפִי הַמַּצָּב שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן לוֹ, רַק צָרִיךְ לִפְתֹּחַ אֶת פִּיו, וּבֶאֱמֶת וּבְתָמִים לְדַבֵּר וּלְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו!

לְמַעֲשֶׂה!

הַמִּתִּיקוּת תַּגִּיעַ!

וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק (בראשית כב ד)

// אֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת שֶׁלִּי

רַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר לָנוּ שֶׁהוּא זָכָה לְהַגִּיעַ לָעֲנָיָן שֶׁלּוֹ, בְּגִלַּל שֶׁיָּגַע וְטָרַח הַרְבֵּה, כְּשֶׁהָיָה מִתְפַּלֵּל, וְהָיָה נִדְמֶה לוֹ שֶׁלֹּא שׁוֹמְעִים לוֹ כְּלָל, וְשֶׁלֹּא רוֹצִים אוֹתוֹ. וְנֶחְלְשָׁה דַּעְתּוֹ "אוּלַי בֶּאֱמֶת לֹא צְרִיכִים אוֹתִי"... עַד שֶׁפַּעַם אַחַת הֶחֱלִיט: **"לֹא אִכְפַּת לִי, כֵּן שׁוֹמְעִים אוֹתִי אוֹ לֹא שׁוֹמְעִים אוֹתִי, אֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת שֶׁלִּי לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא!"**

// עַקְשָׁנוּת

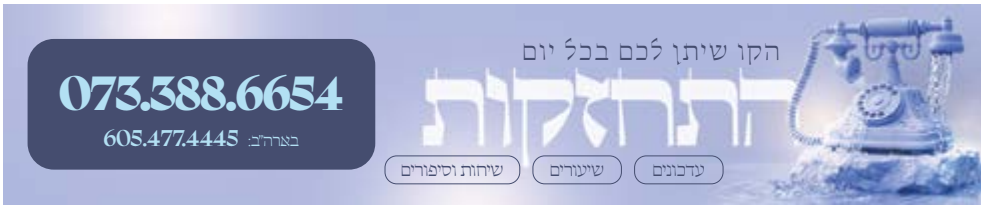
זֶה נִקְרָא עַקְשָׁנוּת, זֶה נִקְרָא אֲרִיכַת אַפַּיִם, שֶׁ"לֹא אִכְפַּת לִי מִשּׁוּם דָּבָר, אֲנִי עֹשֶׂה אֶת שֶׁלִּי", וּמָה יִהְיֶה לְבַסּוֹף? **שֶׁפִּתְאוֹם מִתְגַּלֶּה לְאָדָם הַמִּתִּיקוּת שֶׁל הַתּוֹרָה, הַ"גְּלוּי שְׁכִינָה", וְזֹאת בִּגְלַל שֶׁהָאָדָם בֶּאֱמֶת מָסַר נַפְשׁוֹ יָמִים וְשָׁנִים בְּעַקְשָׁנוּת בְּלִי לְהַרְגִּישׁ טַעַם.**

// סְגֻלָּה גְּדוֹלָה לְיִרְאַת שָׁמַיִם

כֵּן הַדָּבָר בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, אָדָם מַשְׁקִיעַ לְאַט לְאַט, הוּא לוֹמֵד עוֹד פֶּרֶק מִשְׁנָיוֹת וְעוֹד פֶּרֶק, עוֹד דַּף גְּמָרָא, סוֹף כָּל סוֹף תִּזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ כָּזֶה טַעַם מָתוֹק!

אֲפִלּוּ שֶׁזֶּה עֲדַיִן קָשֶׁה לִי לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבָל אֲנִי מְכָרָח לְהִתְחַזֵּק וּלְדַבֵּר הַיּוֹם כַּמָּה דְּבוּרִים לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא!", בְּוַדַּאי שֶׁאָדָם רוֹצֶה שִׁלְמוּת, כַּמָּה שָׁעוֹת הִתְבּוֹדְדוּת, לְפָחוֹת שָׁעָה, "אֲבָל זֶה קָשֶׁה לִי וְאֵינִי יָכוֹל" **בַּסּוֹף לֹא עוֹשִׂים כְּלוּם... אֲ קַח חֲמֵשׁ דַּקּוֹת, תֵּשֵׁב עַל כִּסֵּא בְּאֵיזֶה מָקוֹם שָׁקֵט, וּתְדַבֵּר חֲמֵשׁ דַּקּוֹת עִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,** בַּסּוֹף תִּרְאֶה שֶׁחֲמֵשׁ הַדַּקּוֹת הַלָּלוּ, יִתְרַבּוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְתִזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ טַעַם עֶרֶב וּמָתוֹק!

(מתוך אשי ישראל - שיחה ביום ד' פרשת וירא)

לזכות ולרפואת ר' שלמה בן רבקה

להצטרפות למפיצי העלון צרו קשר: 053-2259191

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: breslev.shely@gmail.com

להשתתפות בזכות הגדולה בהדפסת והפצת הגיליון | בהעברה בנקאית: ע"ש "ידידי עיר ברסלב" | בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437 | בנדרים פלוס: קופת "ידידי עיר ברסלב" | לציין בהערה: עבור גיליון בהיכלו